

[Hauch.]

deres Indtægter, der gennem hele den økonomiske Politik, som den højtærede Statsminister, hans Regering og Flertallet har ført, er blevet tvunget ned i en Armød, som man skal langt, langt tilbage i Historien for at finde Magen til.

Og saa vil den højtærede Statsminister oven i Købet henvide til, at denne Regering er gaaet i Spidsen for at hjælpe Landbruget. Dersom man virkelig vilde hjælpe Landbrugserhvervet, saa lettede man de uretfærdige Skattebyrder, som hviler paa det, saa sørgede man for, at Landbruget fik Lejlighed til at udnytte sine Eksportmuligheder og Salgsmuligheder i størst mulig Udstrækning, saa sørgede man for, at man ikke ved Lovgivning og Administration, til Trods for at Tusinder og atter Tusinder gaar ledige, vanskeliggjorde det for Landbruget at skaffe sig den fornødne Arbejdskraft til Priser, som det er i Stand til at betale. Nej, den højtærede Statsminister skal ikke stille sig op som en Mand, der gennem en Aarrække ved Hjælp af det Flertal, han har, har stillet sig i Spidsen for en retfærdig Politik over for Landets Erhverv, og den højtærede Statsminister fik da ogsaa ved sidste Valg et Varsko om, hvordan Befolkningen bedømmer den Politik, som den højtærede Statsminister har ført an i.

Jeg skulde ikke være kommet ind paa disse Bemærkninger, som jeg er vel vidende om er skarpe, hvis den højtærede Statsminister ikke selv havde givet Anledning dertil ved at henvise til, at andre Erhverv maa bære Landbrugets Byrder. Sandheden er jo den, at Landbruget sammen med andre Erhverv her i Landet, der er underkastet de strenge Bestemmelser, som den nuværende Regering har truffet om Restriktioner og andet, i Virkeligheden maa bære de Byrder, som hele Samfundet burde dele. Det forekommer mig, at man i en Situation som den foreliggende vilde have god Brug for at anvende sin Ansvarsfølelse. Man træffer uden videre ved denne Lov Beslutning om, at Arbejdsgivere og Arbejdere ikke i Fremtiden maa træffe Aftaler mellem hinanden indbyrdes; det skal ske gennem Organisationer. Man træffer uden Hensyn til, hvilke økonomiske Vilkaar Landbrugserhvervet har, Bestemmelse om, hvilken Betingelse dette Erhverv skal yde sine Medarbejdere. Og saa gør man det paa et Tidspunkt, da man ikke har nogen som helst Vished for, at der vilde opstaa en Situation, som var farlig for vor Eksport.

Nu siger den højtærede Statsminister:

Hvordan skulde Mejerierne faa deres Arbejde udført? Ja, dersom denne Strejke træder i Kraft i Aften, skal jeg ikke nægte, at det kunde være vanskeligt for dem i Morgen tidlig, men jeg tør forsikre den højtærede Statsminister, at Solen vilde ikke gaa ned i Morgen, før der var skaffet den nødvendige Arbejdskraft til at behandle Mælken paa Mejerierne og til at skaffe Smørret paa Jernbanen og til Afskibningsstedet. Og saa kunde den højtærede Statsminister jo passende gøre sin Indflydelse gældende over for de Fagforeningsbestræbelser, som aabenbart har dikteret ham det Standpunkt, han her har givet Udtryk for. Saa kunde Tiden have været til at sige til Transportarbejderne: Nu har Mejerierne gjort deres Pligt, nu maa I selvfølgelig gøre jeres; og Mejerierne har gjort den paa Lovens Grund.

Det forekommer mig, at man her staar over for et Tilfælde, hvor den højtærede Statsminister vil benytte Lejligheden til at opkaste sig til en stor Profet til Beskyttelse af Landbruget, og Sandheden er dog den, at ingen her i Landet har gjort Forholdene saa vanskelige for det danske Landbrug som den højtærede Statsminister, hans Regering og det Flertal, som har staaet bag ved ham i de sidste 10 Aar. Jeg har haft Lejlighed til at sige det mange Gange, men paa den Foranledning, den højtærede Statsminister selv har givet, skal det dog siges her en Gang for alle.

J. S. Foget: Det forundrede mig ikke i nogen Maade, at den højtærede Statsministers eneste Svar paa mit Indlæg var, at det var Fantasteri. Vi ved jo, at saasnart Statsministeren mangler saglige Argumenter over for en Modstander, saa er det Fantasteri, saa er det Taabelighed. Det har jeg hørt Gang paa Gang, og derfor forundrer det mig ingenlunde. Men Ministeren kunde dog alligevel ikke til sidst undlade at omtale det Forslag, som mine Partifæller i Folketinget stillede i Gaar om en Forhøjelse med 2 Øre paa hver Liter Sødsmælk, og Ministeren sagde, at det vilde blive 10 Mill. Kr. eller 25 Gange saa meget, som Lønforhøjelsen her betød, og det var dog kun til at le ad. Ja, dette staar i Relation til det, som det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch) netop har omtalt, den Udtalelse, som Ministeren kom med om, at han betalte Skat til Landbruget. Jeg synes i Virkeligheden, det blev sagt godt af det ærede 3die Medlem for 6te Kreds, og jeg skal ikke paa nogen Maade søge at konkurrere om, paa hvilken Maade det skal siges, men maa jeg have Lov til at supplere